

สมรรถนะที่จำเป็นของผู้ประกอบการสินค้า หนึ่งตำบล หนึ่งผลิตภัณฑ์ (โอท็อป)
เพื่อความยั่งยืนของเศรษฐกิจชุมชน

THE ESSENTIAL COMPETENCIES OF ONE TAMBON ONE PRODUCT (OTOP) ENTREPRENEURS FOR
THE SUSTAINABILITY OF COMMUNITY ECONOMIES

อาริชา ชาเลา¹ และ วิษณุ สุมิตสวรรค์

Arrisa Chalao and Vissanu Zumitzavan

วิทยาลัยปกครองท้องถิ่น มหาวิทยาลัยขอนแก่น

College of Local Administration, KhonKaen University

Email : arrisa_c@kkumail.com¹

Received 26 December 2024; Revised 30 December 2024; Accepted 22 April 2025.

บทคัดย่อ

บทความวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณใช้แนวคิดเกี่ยวกับสมรรถนะในการปฏิบัติงานเป็นกรอบการวิจัย พื้นที่วิจัย คือ อำเภอเมือง จังหวัดหนองบัวลำภู กลุ่มตัวอย่าง คือ กลุ่มสินค้า OTOP ประเภทผ้าและเครื่องแต่งกายที่ได้รับระดับ 5 ดาว จำนวน 130 คน ใช้วิธีคัดเลือกแบบวิธีการสุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสอบถาม วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติเชิงพรรณนา และสถิติเชิงอนุมาน ประกอบด้วย การวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ และการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ ผลการวิจัยพบว่า 1) สมรรถนะในการปฏิบัติงานของกลุ่มตัวอย่างโดยรวม มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับความสำคัญระดับสูง (4.73) 2) การวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ (MRA) ระหว่างสมรรถนะในการปฏิบัติงานกับการยกระดับเศรษฐกิจชุมชน พบว่า สมรรถนะในการปฏิบัติงานด้านทักษะ ด้านความรู้ ด้านโอกาส ด้านการจัดการ ด้านกลยุทธ์ และด้านความสัมพันธ์ มีความสัมพันธ์ต่อการยกระดับเศรษฐกิจชุมชนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยอธิบายได้ร้อยละ 51.800 ($R^2 = 0.518$) 3) แนวทางในการส่งเสริมเศรษฐกิจชุมชนให้ยั่งยืนได้หลายด้าน เช่น การฝึกอบรมและพัฒนาทักษะของสมาชิก OTOP เพื่อเพิ่มสมรรถนะในการปฏิบัติงานในด้านต่าง ๆ ให้สมาชิกในกลุ่ม OTOP เข้าใจและสามารถนำความรู้ใหม่ ๆ มาปรับใช้ในการพัฒนาเศรษฐกิจของตนเองและชุมชนได้

องค์ความรู้จากงานวิจัยนี้การกำหนดกลยุทธ์การเติบโตในระยะยาว และการพัฒนาผลิตภัณฑ์ให้สอดคล้องกับความต้องการของตลาด เสริมสร้างความร่วมมือระหว่างสมาชิกในกลุ่ม OTOP และชุมชน เพื่อเสริมสร้างเครือข่ายสนับสนุนทางสังคมที่ช่วยเพิ่มความเข้มแข็งและยั่งยืนของเศรษฐกิจในชุมชน ซึ่งการส่งเสริมสมรรถนะในการปฏิบัติงานของสมาชิกในกลุ่ม OTOP เป็นกลไกสำคัญที่จะช่วยยกระดับเศรษฐกิจชุมชนให้เติบโตและยั่งยืนในระยะยาว

คำสำคัญ: สมรรถนะ; การยกระดับเศรษฐกิจชุมชน; กลุ่มสินค้า OTOP ประเภทผ้าและเครื่องแต่งกาย

Abstract

This research article presents a quantitative study using the concept of performance competency as the framework for the investigation. The research area is Mueang District, Nong Bua Lamphu Province. The sample group consists of OTOP products categorized under textiles and apparel, which have achieved a 5-star rating. This quantitative inquiry employs 6-point Likert scale questionnaires as its principal research tool, with a carefully selected cohort of 130 participants through a rigorous Multi-Stage Sampling technique. Data analysis is conducted applying descriptive statistics, Pearson's Correlation Coefficient, and Multiple Regression Analysis (MRA).

The research findings indicate that: 1) The competencies of OTOP entrepreneurs in the textile and apparel domain are perceived with high importance, yielding a mean score of 4.73. 2) The analysis of the relationship between the competencies of OTOP entrepreneurs and community economic enhancement indicates that all six competency types—skills, knowledges, opportunities, managements, strategies, and relationships—are statistically significant at the 0.05 level. Notably, these independent variables account for approximately 51.800% of the variance in the dependent variable ($R^2 = 0.518$). 3) The findings indicate that the development of operational competencies of OTOP group members is a key factor in promoting the economic growth of the community.

This research can support management and strategy for assisting in business planning, defining long-term growth strategies, and developing products that align with market demand. And strengthening community relationships for building cooperation among OTOP members and within the community to create a social support network that strengthens and sustains the community's economy. Enhancing the competencies and operational abilities of OTOP members is a crucial mechanism that can help elevate the community's economy and ensure its sustainable growth in the long term.

Keywords: Competencies; Community Economic Enhancement, OTOP Entrepreneurs within the Textile and Apparel Sectors.

บทนำ

จากการเปลี่ยนแปลงเข้าสู่ยุคเทคโนโลยีดิจิทัลที่ประชาชนมีพฤติกรรมเปลี่ยนแปลงไป มีการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลมากขึ้นในหลาย ๆ ด้าน ได้แก่ ด้านการสื่อสาร มีการใช้แอปพลิเคชันต่าง ๆ เช่น Facebook,

Line, และ Microsoft Teams เป็นต้น ด้านการปฏิบัติงาน เช่น Google Drive ในการจัดเก็บข้อมูล Amazon Web Services สำหรับการประมวลผลข้อมูล เป็นต้น ด้านการสั่งซื้อสินค้า เช่น แพลตฟอร์ม Shopee Lazada และ TikTok เป็นต้น โดยผลการศึกษาของ สำนักงานคณะกรรมการดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (2565) พบว่าประชาชนมีพฤติกรรมการซื้อสินค้าออนไลน์มากถึง ร้อยละ 97.080 และพบว่าการเข้าถึงอินเทอร์เน็ตของคนไทยในปี พ.ศ. 2565 เพิ่มขึ้นถึงร้อยละ 88.000 ซึ่งเพิ่มขึ้นจากปี พ.ศ. 2564 ที่มีการเข้าถึงร้อยละ 85.200 จากผลสำรวจ การเปลี่ยนแปลงนี้สามารถส่งผลกระทบต่อธุรกิจต่าง ๆ ได้โดยเฉพาะ ธุรกิจ SMEs ที่มีทุนขนาดเล็กในการดำเนินการ หากไม่มีการปรับตัวอาจส่งผลกระทบต่อผลประกอบการและไม่ประสบผลสำเร็จได้ ดังนั้นทรัพยากรมนุษย์ที่เป็นปัจจัยสำคัญของการดำเนินการจำเป็นต้องพัฒนาสมรรถนะในด้านต่าง ๆ เพื่อให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลง เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพของการปฏิบัติงาน และเพื่อเพิ่มความสามารถในการแข่งขันทางธุรกิจ ซึ่งจะส่งผลให้องค์กรประสบผลสำเร็จได้ กอปรกับการศึกษาเอกสารและงานวิจัยในปัจจุบัน พบว่างานวิจัยเกี่ยวกับปัจจัยสำคัญที่มีผลต่อความสำเร็จของวิสาหกิจในพื้นที่ต่าง ๆ มีผลการศึกษาคล้ายกันว่าปัจจัยด้านสมรรถนะเป็นหนึ่งในปัจจัยสำคัญที่ช่วยส่งเสริมให้การดำเนินงานของวิสาหกิจชุมชนประสบผลสำเร็จ (Tachawanit, C., 2018; Rangyim, T., et al., 2017) ดังนั้นผู้วิจัยจึงเล็งเห็นความสำคัญของการศึกษาสมรรถนะที่จำเป็นของผู้ประกอบการสินค้า OTOP ที่จะสามารถช่วยพัฒนาองค์กรให้ประสบความสำเร็จในยุคเศรษฐกิจดิจิทัล และสามารถสร้างความยั่งยืนให้แก่เศรษฐกิจชุมชนได้

การพัฒนาเศรษฐกิจให้มีความยั่งยืนและการสร้างแหล่งรายได้ของชุมชนให้มีความเข้มแข็งด้วยการเน้นพัฒนาจากฐานราก โดยเน้นการมีส่วนร่วมของประชาชนในชุมชนเป็นหลัก ผู้วิจัยจึงได้เลือก จังหวัดหนองบัวลำภูเป็นพื้นที่การศึกษา เนื่องจากเมื่อเทียบผลิตภัณฑ์มวลรวม (Gross Domestic Products: GDPs) ของทุกภาคในประเทศไทยแล้ว ภาคตะวันออกเฉียงเหนือมีผลิตภัณฑ์มวลรวม (GDPs) น้อยที่สุด ซึ่งในปี พ.ศ. 2564 ผลิตภัณฑ์มวลรวมต่อหัว คือ 90,998 บาทต่อปี และจังหวัดหนองบัวลำภูมีผลิตภัณฑ์มวลรวม ตีต่ำต้อยที่สุดของภาคตะวันออกเฉียงเหนือ โดยผลิตภัณฑ์มวลรวมต่อหัวในปี พ.ศ.2564 คือ 63,568 บาทต่อปี (Office of the National Economic and Social Development Council [NESDC], 2021) ผู้วิจัยจึงได้เลือกผู้ประกอบการสินค้า OTOP ที่ได้รับการจัดระดับ 5 ดาว ประเภทผ้าและเครื่องแต่งกาย ในเขตอำเภอเมือง ซึ่งเป็นประเภทสินค้า และพื้นที่ ที่มียอดขายมากที่สุดในปี 2565 ของจังหวัดหนองบัวลำภูมาเป็นกลุ่มตัวอย่างในการศึกษาครั้งนี้ โดยยอดขายสินค้า OTOP ประเภทผ้าและเครื่องแต่งกายของอำเภอเมือง คือ 363,274,080 บาท รองลงมาได้แก่ยอดขายของอำเภอนากลาง คือ 199,610,990 บาท และอำเภอโนนสัง คือ 169,885,642 บาท ตามลำดับ (Department of Community Development [DCD], 2023)

จากความสำคัญดังกล่าวมาข้างต้น การวิจัยนี้จึงกำหนดคำถามของการวิจัยว่า สมรรถนะที่สำคัญที่ผู้ประกอบการสินค้า OTOP ควร มี เพื่อยกระดับเศรษฐกิจชุมชนให้ยั่งยืนคืออะไรบ้าง ดังนั้นผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาจากผู้ประกอบการที่สามารถผลิตผลิตภัณฑ์ไปสู่ระดับสากลได้ ว่ามีสมรรถนะในด้านใดบ้างที่เป็นจุดแข็ง ที่สามารถนำมาพัฒนาสินค้าและองค์กร ซึ่งเป็นสาเหตุสำคัญที่ช่วยยกระดับเศรษฐกิจชุมชนให้มีความยั่งยืนได้ การศึกษาในครั้งนี้สามารถเป็นแนวทางในการพัฒนาสมรรถนะของผู้ประกอบการสินค้า OTOP ระดับ 4-1 ดาว ในพื้นที่จังหวัดหนองบัวลำภูต่อไปได้

วัตถุประสงค์การวิจัย

- 1) เพื่อศึกษาสมรรถนะของผู้ประกอบการสินค้า OTOP ระดับ 5 ดาว ประเภทผ้าและเครื่องแต่งกาย
- 2) เพื่อวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างสมรรถนะในการปฏิบัติงาน และระดับการส่งเสริมเศรษฐกิจชุมชน
- 3) เพื่อเสนอแนวทางในการส่งเสริมเศรษฐกิจชุมชนให้เกิดความยั่งยืน

สมมติฐานการวิจัย

สมมติฐานหลัก: สมรรถนะของผู้ประกอบการสินค้า OTOP ไม่มีความสัมพันธ์ต่อการยกระดับเศรษฐกิจชุมชน

สมมติฐานรอง: สมรรถนะของผู้ประกอบการสินค้า OTOP มีความสัมพันธ์ต่อการยกระดับเศรษฐกิจชุมชน

การทบทวนวรรณกรรม

แนวคิดเกี่ยวกับเศรษฐกิจฐานราก

เศรษฐกิจฐานราก หมายถึง ระบบเศรษฐกิจของชุมชนที่จัดทำขึ้น ตั้งแต่กระบวนการวางแผนไปจนถึงการดำเนินงานทุกขั้นตอนโดยประชาชนในท้องถิ่น ซึ่งดำเนินการภายใต้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ที่มุ่งเน้นให้ประชาชนมีความพอประมาณ มีเหตุมีผล มีความรู้ รวมถึงมีภูมิคุ้มกันต่อการเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ ทั้งภายในและภายนอกเพื่อที่จะสามารถตัดสินใจและดำเนินกิจกรรมได้อย่างรอบคอบ และมีความอดทน ซึ่งก่อให้เกิดความสมดุลในการดำเนินชีวิต (Public Relations Department [PRD], 2024) ในปัจจุบันนักวิชาการได้วิเคราะห์สถานการณ์ของสังคมไทยว่าปัญหาเศรษฐกิจของคนไทยมีสถานการณ์ร่วมนอกจากรายได้ที่ลดลง เกิดความเหลื่อมล้ำทางสังคมสูง รายได้ของประชาชนในชนบทส่วนมากรายได้ต่อครัวเรือนน้อยแต่มีรายจ่ายมาก ทำให้เกิดหนี้ครัวเรือนสูง ก่อให้เกิดปัญหาด้านต่าง ๆ ตามมา (Sumpantar, A., 2023) รัฐบาลจึงได้นำปัญหานี้มากำหนดแผนแม่บทที่ 16 ประเด็นเศรษฐกิจฐานราก ซึ่งกำหนดไว้ในยุทธศาสตร์ชาติ (พ.ศ. 2561 - 2580) ประกอบด้วย 2 แผนแม่บทย่อย ได้แก่ แผนแม่บทย่อยที่ 1 การยกระดับศักยภาพการเป็นผู้ประกอบการธุรกิจ โดยมุ่งเน้นผู้ประกอบการฐานรากที่มีรายได้น้อย ด้วยการสร้างองค์ความรู้และทักษะในการเป็นผู้ประกอบการธุรกิจ การส่งเสริมให้เข้าถึงทรัพยากรต่าง ๆ อย่างเหมาะสม ส่งเสริมการเข้าถึงการตลาด ตลอดจนให้การแนะนำและสนับสนุนการสร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเพิ่มศักยภาพของเศรษฐกิจฐานรากตามความต้องการ และบริบทของพื้นที่ เพื่อยกระดับและเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันและก่อให้เกิดการสร้างรายได้ด้วยตนเอง (Office of the National Economic and Social Development Council [NESDC], 2021; Kamnuansilpa et al., 2023)

แนวคิดเกี่ยวกับสมรรถนะในการปฏิบัติงาน

แนวคิดเกี่ยวกับสมรรถนะในการปฏิบัติงาน คำว่า Competency ในความหมายของภาษาไทยสามารถใช้คำได้หลากหลายคำ เช่น สมรรถนะ ความสามารถ ศักยภาพ สำหรับราชการไทย สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน (2553) ในมุมมองความหมายของสมรรถนะของผู้ประกอบการนั้น Man et al. (2002) ได้ให้ความหมายไว้ว่า เป็นความสามารถของบุคคลที่ใช้ในการปฏิบัติงานจนเกิดความสำเร็จ ซึ่งความสามารถเหล่านี้ได้มาจากการเรียนรู้ ประสบการณ์ หรือการปฏิบัติงานเป็นนิสัย โดยสมรรถนะของผู้ประกอบการนั้นมียุคประกอบสำคัญ 4 ด้าน ได้แก่

สมรรถนะด้านโอกาส คือ ความสามารถในการรับมือกับสถานการณ์ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้น ทั้งที่รับรู้ล่วงหน้า และไม่สามารถรับรู้ล่วงหน้า

สมรรถนะด้านการจัดการ เกี่ยวกับความสามารถในการบริหารจัดการทรัพยากรมนุษย์ การวางแผน การตัดสินใจ การสร้างสรรค์วัฒนธรรม และการสร้างความเชื่อมั่นในองค์กร

สมรรถนะด้านเชิงกลยุทธ์ คือ ความสามารถในการวางแผนและดำเนินกลยุทธ์ที่ชัดเจนเพื่อให้การดำเนินงานขององค์กรมีความสำเร็จในระยะยาว

สมรรถนะด้านความสัมพันธ์ คือ ความสามารถในการสร้างและรักษาความสัมพันธ์ที่ดีกับผู้อื่นไม่ว่าจะเป็นบุคคลภายในองค์กร หรือบุคคลภายนอกที่เกี่ยวข้อง เพื่อสร้างความไว้วางใจ ความน่าเชื่อถือในการปฏิบัติงานร่วมกัน ซึ่งสมรรถนะด้านนี้ช่วยสร้างระบบสังคมในองค์กรให้เกิดความเข้มแข็งและ (Krobbuaban & Inwang, 2019; Man, Lau, & Chan, 2002)

ในปี ค.ศ. 1960 McClelland นักจิตวิทยาของมหาวิทยาลัยฮาร์วาร์ด ได้เสนอแนวคิดเกี่ยวกับสมรรถนะ (Competency) ไว้ว่า การวัดระดับ Intelligence Quotient (IQ) ที่ประกอบด้วยความรู้วิชาการและความถนัดไม่ใช่ตัวชี้วัดที่ดีของความสำเร็จโดยรวม แต่สมรรถนะของแต่ละบุคคลคือสิ่งที่สามารถคาดคะเนความสำเร็จของการปฏิบัติงานได้ดีกว่า โดย McClelland ใช้วิธีที่เรียกว่า Behaviour Event Interview (BEI) เป็นเครื่องมือใช้ในการค้นหาลักษณะพฤติกรรมของผู้ที่ปฏิบัติงานได้ดี แล้วเปรียบเทียบกับผู้ที่มีผลการปฏิบัติงานตามเกณฑ์เฉลี่ยเพื่อหาพฤติกรรมที่ก่อให้เกิดผลการปฏิบัติงานที่ดี ซึ่งต่อมาถูกเรียกว่า สมรรถนะตามแนวคิดของ McClelland แบ่งสมรรถนะออกเป็น 5 ด้าน ได้แก่

ทักษะ (Skills) คือ สิ่งที่บุคคลสามารถทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ และฝึกปฏิบัติงานเกิดความชำนาญเช่น ทักษะการสื่อสาร คือ ความสามารถในการแลกเปลี่ยนข้อมูล โดยใช้ภาษาพูด เขียน หรือการสื่อสารอื่น ๆ

ความรู้ (Knowledges) คือ ความรู้เฉพาะของแต่ละบุคคลที่ได้รับรู้มา อาจจะมาจากการศึกษา การเรียนรู้สิ่งต่าง ๆ หรือประสบการณ์ที่ได้รับมาในชีวิตประจำวัน

บุคลิกลักษณะประจำตัวบุคคล (Traits) คือ บุคลิกภาพที่เป็นเอกลักษณ์และความเป็นตัวตนของบุคคล ซึ่งมีความเกี่ยวข้องกับวิธีที่บุคคลคิด และพฤติกรรมที่

แรงจูงใจ เจตคติ (Motive/ Attitudes) คือ แรงจูงใจที่สามารถกระตุ้นให้บุคคลทำสิ่งต่าง ๆ ให้ประสบความสำเร็จได้ เช่น ความสนใจ ความหลงใหลในสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ความพึงพอใจ และความรับผิดชอบ (Boontae, 2017; McClelland, 1973)

จากการศึกษาแนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับสมรรถนะของผู้ประกอบการและการยกระดับเศรษฐกิจชุมชน มีหลายทฤษฎีที่มีความเกี่ยวข้อง แต่ในบทความนี้ผู้ศึกษาได้เลือกแนวคิดเกี่ยวกับเศรษฐกิจฐานราก ซึ่งแนวคิดนี้เน้นการสนับสนุนและส่งเสริมเศรษฐกิจชุมชน โดยการสร้างโอกาสทางการปฏิบัติงาน เพิ่มรายได้ให้แก่คนในชุมชน สนับสนุนและยกระดับทักษะความรู้ของผู้ประกอบการเศรษฐกิจฐานรากเพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน นอกจากนี้ยังเน้นการสร้างความร่วมมือระหว่างคนในชุมชนเพื่อสร้างสังคมที่ยั่งยืนและเข้มแข็ง แนวคิดเกี่ยวกับสมรรถนะในการปฏิบัติงานของผู้ประกอบการตามแนวคิดของ McClelland, Man, Lau และ Chan ซึ่งกล่าวถึง ประเภทและความสำคัญของการมีสมรรถนะที่เหมาะสมและเพียงพอของผู้ประกอบการในการปฏิบัติงาน เช่น ความรู้และทักษะในการปฏิบัติงาน การมีสมรรถนะทางด้านการจัดการและกลยุทธ์ที่ดี รวมถึงการมีแรงจูงใจในการพัฒนา สิ่งต่าง ๆ เหล่านี้สามารถช่วยให้ผู้ประกอบการประสบความสำเร็จในการดำเนินกิจการได้อย่างมีประสิทธิภาพ แนวคิดเกี่ยวกับการพัฒนาที่ยั่งยืนและแนวคิดเศรษฐกิจและทุนชุมชนที่ชี้ให้เห็นถึงการพัฒนาเศรษฐกิจของชุมชนจากการใช้ทุนที่มีในชุมชนให้เกิดประโยชน์ และการมีส่วนร่วมของคนในชุมชนที่เป็นกุญแจสำคัญที่จะช่วยให้ระบบเศรษฐกิจชุมชนเกิดการพัฒนาอย่างยั่งยืน ผู้ศึกษาจึงได้เลือกแนวคิดเหล่านี้เป็นแนวทางในการจัดทำเรื่อง สมรรถนะที่จำเป็นของผู้ประกอบการสินค้า OTOP เพื่อยกระดับเศรษฐกิจชุมชนให้ยั่งยืน

ระเบียบวิธีวิจัย/วิธีดำเนินการวิจัย

งานวิจัยนี้เป็นงานวิจัยเชิงปริมาณ พื้นที่วิจัย คือ อำเภอเมือง จังหวัดหนองบัวลำภู กลุ่มตัวอย่าง คือ ผู้ประกอบการสินค้า OTOP ประเภทผ้าและเครื่องแต่งกายที่ได้รับการจัดอันดับระดับ 5 ดาว จำนวน 130 คน ใช้วิธีการคัดเลือกแบบหลายขั้นตอน (Multi-Stage Sampling Technique) ซึ่งวิธีนี้สามารถช่วยให้ได้กลุ่มตัวอย่างที่มีความหลากหลาย และเป็นตัวแทนที่ดีของประชากร และลดความเสี่ยงของการเกิดอคติในการเลือกกลุ่มตัวอย่าง โดยในขั้นตอนแรกได้ใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Sampling Techniques) นอกจากนี้ผู้ศึกษาได้ใช้วิธีการสุ่มแบบง่าย (Simple Random Sampling: SRS) ในการคัดเลือกกลุ่มตัวอย่าง โดยการจับสลากรายชื่อสมาชิกที่ละใบโดยไม่ใส่สลากคืน จนครบจำนวนกลุ่มตัวอย่างที่ต้องการ จำนวนทั้งหมด 130 คน ซึ่งวิธีการนี้ผู้ประกอบการและสมาชิกของกลุ่มสินค้า OTOP มีโอกาสถูกเลือกได้เท่า ๆ กัน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบสอบถาม ในการศึกษครั้งนี้ผู้ศึกษาได้จัดทำแบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยแบ่งออกเป็น 3 ส่วนได้แก่

ส่วนที่ 1 คือ คำถามเกี่ยวกับข้อมูลด้านประชากรศาสตร์ของผู้ประกอบการสินค้า OTOP ที่เกี่ยวข้อง โดยแบบสอบถามมีลักษณะแบบตรวจสอบรายการ (Check list) จำนวน 7 ข้อ ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา ตำแหน่งงาน รายได้เฉลี่ยต่อเดือน ประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน และประเภทของวิสาหกิจชุมชน

ส่วนที่ 2 คือ คำถามเกี่ยวกับสมรรถนะในการปฏิบัติงานของผู้ประกอบการ ซึ่งผู้ศึกษาได้พัฒนาคำถามมาจากงานวิจัยของ Michie and Zumitzavan (2012) และพัทธมน ฐะธรรมานนท์ (Thurathamnon P., 2021) และเกียรติจร แซ่ไต่ (Saetai K., 2015) เนื่องจากผู้วิจัยเหล่านี้ได้ปฏิบัติการศึกษาเกี่ยวกับสมรรถนะของผู้ประกอบการธุรกิจ โดยผู้ศึกษาได้ใช้แนวคิดสมรรถนะในการปฏิบัติงานของ McClelland (1973) และ Man, Lau and Chan (2002) เป็นแนวทางในการจัดตั้งคำถาม ซึ่งครอบคลุมทั้ง 6 ด้าน ได้แก่ ด้านทักษะด้านความรู้ ด้านโอกาส ด้านการจัดการ ด้านเชิงกลยุทธ์ และด้านความสัมพันธ์

ส่วนที่ 3 คือ คำถามเกี่ยวกับการยกระดับเศรษฐกิจชุมชน ผู้วิจัยได้พัฒนาคำถามมาจากงานวิจัยของ Bagavandas (2021) สถาบันพัฒนาองค์กรชุมชน (Community Organization Development Institute 2020) และขจรศักดิ์ สุขเปรม (Sukprem K., 2022) เนื่องจากผู้วิจัยเหล่านี้ได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับระดับการพัฒนาเศรษฐกิจ และการยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชน โดยได้นำตัวชี้วัดความสำเร็จของการพัฒนาระบบเศรษฐกิจและทุนชุมชนระดับกลุ่มองค์กร/ชุมชน/หมู่บ้าน ของสถาบันพัฒนาองค์กรชุมชน (Community Organization Development Institute 2020) เป็นแนวทางจัดตั้งคำถาม ซึ่งครอบคลุมทั้งหมด 4 ด้าน ได้แก่ ด้านระบบการเงินและทุน ด้านการพัฒนาอาชีพและรายได้ ด้านการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และด้านการสร้างสวัสดิการจากกลุ่มหรือชุมชน ใช้ศึกษาสมรรถนะของผู้ประกอบการสินค้า OTOP ระดับ 5 ดาว ประเภทผ้าและเครื่องแต่งกาย และวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างสมรรถนะในการปฏิบัติงานและการยกระดับเศรษฐกิจ รวบรวมข้อมูลโดยการลงสำรวจพื้นที่ ระหว่างเดือน ธันวาคม พ.ศ. 2566 ถึงเดือน ตุลาคม พ.ศ.2567 นำข้อมูลเชิงปริมาณมาวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ Pearson's Correlation Coefficients) และการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression Analysis: MRA)

ผลการวิจัย

1) การศึกษาสมรรถนะของผู้ประกอบการสินค้า OTOP ระดับ 5 ดาว ประเภทผ้าและเครื่องแต่งกาย ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของการยกระดับเศรษฐกิจชุมชน พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับการยกระดับเศรษฐกิจชุมชนด้านการพัฒนาอาชีพและรายได้มีความสำคัญระดับสูง (4.980) รองลงมาคือ ด้านระบบการเงิน (4.780) และด้านการสร้างสวัสดิการ (4.720) ตามลำดับ

2) การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างสมรรถนะในการปฏิบัติงาน และการยกระดับเศรษฐกิจชุมชน การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างสมรรถนะในการปฏิบัติงานของสมาชิกกลุ่มสินค้า OTOP โดยการใช้สถิติจากการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression Analysis) ระหว่างสมรรถนะในการปฏิบัติงานของสมาชิกกลุ่มสินค้า OTOP กับการยกระดับเศรษฐกิจชุมชน โดยวิธีเอนเทอร์ (Enter) พบว่า Sig. = <0.001 ซึ่งมีค่าน้อยกว่าค่านัยสำคัญทางสถิติที่กำหนดไว้ ($\alpha = 0.05$) แสดงว่า สมรรถนะในการปฏิบัติงานของสมาชิก

กลุ่มสินค้า OTOP สามารถทำนายระดับการยกระดับเศรษฐกิจชุมชนได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยอธิบายได้ร้อยละ 51 ($R^2 = 0.518$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า สมรรถนะในการปฏิบัติงานด้านทักษะ มีค่า Beta = 0.053 แสดงว่า เมื่อระดับการยกระดับเศรษฐกิจชุมชนเปลี่ยนไป 1 หน่วย สมรรถนะในการปฏิบัติงานด้านทักษะ มีผล 0.053 สมรรถนะในการปฏิบัติงานด้านความรู้มีค่า Beta = 0.198 แสดงว่า เมื่อระดับการยกระดับเศรษฐกิจชุมชนเปลี่ยนไป 1 หน่วย สมรรถนะในการปฏิบัติงานด้านความรู้ มีผล 0.198 สมรรถนะในการปฏิบัติงานด้านโอกาสมีค่า Beta = 0.055 แสดงว่า เมื่อระดับการยกระดับเศรษฐกิจชุมชนเปลี่ยนไป 1 หน่วย สมรรถนะในการปฏิบัติงานด้านโอกาส มีผล 0.055 สมรรถนะในการปฏิบัติงานด้านการจัดการมีค่า Beta = 0.175 แสดงว่า เมื่อระดับการยกระดับเศรษฐกิจชุมชนเปลี่ยนไป 1 หน่วย สมรรถนะในการปฏิบัติงานด้านการจัดการ มีผล 0.175 สมรรถนะในการปฏิบัติงานด้านกลยุทธ์มีค่า Beta = 0.025 แสดงว่า เมื่อระดับการยกระดับเศรษฐกิจชุมชนเปลี่ยนไป 1 หน่วย สมรรถนะในการปฏิบัติงานด้านกลยุทธ์ มีผล 0.025 สมรรถนะในการปฏิบัติงานด้านความสัมพันธ์มีค่า Beta = 0.384 แสดงว่า เมื่อระดับการยกระดับเศรษฐกิจชุมชนเปลี่ยนไป 1 หน่วย สมรรถนะในการปฏิบัติงานด้านความสัมพันธ์ มีผล 0.384 โดยสามารถกำหนดรูปแบบสมการถดถอย

3) แนวทางในการส่งเสริมเศรษฐกิจชุมชนเพื่อให้เกิดความยั่งยืน ข้อเสนอแนะเชิงนโยบายที่ควรพิจารณามีดังนี้ การพัฒนาด้านทักษะภาครัฐควรจัดโปรแกรมฝึกอบรมที่มุ่งเน้นการพัฒนาทักษะเฉพาะทางให้แก่สมาชิกในกลุ่ม เช่น การตลาดทั้งออฟไลน์และออนไลน์ และการจัดการธุรกิจในด้านต่าง ๆ เพื่อให้สมาชิกในกลุ่มมีความชำนาญมากขึ้น และเพื่อเพิ่มคุณภาพสินค้าให้ดีขึ้น ประกอบด้วย (1) การพัฒนาด้านความรู้ ภาครัฐควรจัดกิจกรรมส่งเสริมการแลกเปลี่ยนความรู้และประสบการณ์ระหว่างกลุ่มสินค้า OTOP หน่วยงานของรัฐ และหน่วยงานเอกชน เช่น การจัดสัมมนา และ Workshops เพื่อเรียนรู้จากผู้เชี่ยวชาญจากหน่วยงานอื่น ๆ แลกเปลี่ยนความรู้ระหว่างกลุ่มสินค้า OTOP และแลกเปลี่ยนทรัพยากร เพื่อให้เกิดการพัฒนาและร่วมกันส่งเสริมเศรษฐกิจชุมชนมากขึ้น (2) การพัฒนาด้านโอกาส การเข้าถึงแหล่งเงินทุน (Ogunlana, 2018) ภาครัฐควรมีการสนับสนุนทางการเงินแก่กลุ่มสินค้า OTOP ที่หลากหลายและเข้าถึงง่าย เพื่อใช้ในการพัฒนาและหมุนเวียนในการดำเนินกิจการ เช่น เงินกู้ดอกเบี้ยต่ำ และกองทุนสนับสนุนสำหรับการพัฒนาธุรกิจของกลุ่ม OTOP การสนับสนุนการเข้าถึงตลาด ภาครัฐควรส่งเสริมและให้ความรู้เกี่ยวกับการสร้างช่องทางการตลาดใหม่ ๆ เพื่อเข้าถึงกลุ่มลูกค้าเป้าหมายที่หลากหลาย และเพิ่มมากยิ่งขึ้น เช่น แพลตฟอร์มออนไลน์หรือจัดงานแสดงสินค้า OTOP ในหลากหลายพื้นที่ เป็นต้น (3) การพัฒนาด้านกลยุทธ์ การส่งเสริมการสร้างแบรนด์ พัฒนาผลิตภัณฑ์ และสร้างมาตรฐานสินค้า ภาครัฐควรส่งเสริมและให้ความรู้เกี่ยวกับการสร้างแบรนด์สินค้าของสินค้า OTOP แต่ละชุมชน และส่งเสริมการพัฒนามาตรฐานคุณภาพเพื่อเพิ่มความเชื่อมั่นจากผู้บริโภค และ (4) การพัฒนาด้านสร้างความสัมพันธ์ ควรส่งเสริมความร่วมมือระหว่างภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาสังคม เพื่อเสริมสร้างเครือข่ายสนับสนุนให้แก่สมาชิกกลุ่ม OTOP เช่น การเชื่อมโยงกับองค์กรต่าง ๆ ที่สามารถให้ความรู้และสนับสนุนทรัพยากรที่จำเป็นต่อการพัฒนาและการเติบโตของธุรกิจชุมชน

อภิปรายผลการวิจัย

1) จากผลการวิจัยที่พบว่า สมรรถนะของผู้ประกอบการสินค้า OTOP ระดับ 5 ดาว ประเภทผ้าและเครื่องแต่งกาย ค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับความสำคัญระดับสูง โดยสามารถแยกรายด้าน ได้ดังต่อไปนี้ การยกระดับเศรษฐกิจชุมชน ด้านการพัฒนาอาชีพและรายได้ ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.98 ด้านระบบการเงิน ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.780 และด้านการสร้างสวัสดิการ ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.72 ตามลำดับ จากข้อมูลแสดงให้เห็นว่าการปฏิบัติงานในกลุ่มสินค้า OTOP สามารถช่วยยกระดับเศรษฐกิจชุมชนด้านการพัฒนาอาชีพและรายได้ของสมาชิกในกลุ่มได้ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของอำพร จินดารัตน์ และสมิตา เต็มเพ็ญ (Jindarat A., and Tempemphun S., 2023) ศึกษาเรื่อง การวิเคราะห์นโยบายพัฒนาและเสริมสร้างเศรษฐกิจฐานรากของรัฐบาล: กรณีศึกษาโครงการหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ ผลการศึกษาพบว่า โครงการ OTOP เป็นโครงการที่สามารถช่วยลดความเหลื่อมล้ำด้านรายได้ แต่อย่างไรก็ตามโครงการ OTOP ยังไม่สามารถบรรลุค่าเป้าหมายการเติบโตทางเศรษฐกิจจากปีฐานได้ ด้านข้อเสนอแนะเชิงนโยบายควรให้ความสำคัญกับการวิจัยตลาด เพื่อจะได้พัฒนาสินค้าให้ตรงตามความต้องการของลูกค้ามากขึ้น และจากข้อมูลยังแสดงให้เห็นว่าสามารถช่วยยกระดับเศรษฐกิจชุมชนด้านระบบการเงิน และด้านสวัสดิการได้ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ Ogunlana (2018) ได้ศึกษาเกี่ยวกับบทบาทของผู้ประกอบการในฐานะเป็นผู้ขับเคลื่อนให้เศรษฐกิจเติบโต เพื่อวิเคราะห์โอกาสการเติบโตของธุรกิจ Start-up และธุรกิจขนาดกลางและขนาดเล็ก (SMEs) ผลการศึกษาพบว่า ผู้ประกอบการมีบทบาทสำคัญที่ช่วยให้เศรษฐกิจของประเทศเกิดการเติบโต การประกอบการธุรกิจทำให้เกิดการจ้างงาน และนวัตกรรมใหม่ ๆ ช่วยเพิ่มปริมาณการผลิต ทำให้เกิดแหล่งรายได้ทางเศรษฐกิจอย่างหลากหลายขึ้นในประเทศ นอกจากนี้การสนับสนุนธุรกิจขนาดกลางและขนาดเล็ก โดยให้การสนับสนุนอบรม ด้านการเข้าถึงเงินทุน และการศึกษาด้านต่าง ๆ สนับสนุนโครงสร้างพื้นฐานต่าง ๆ ก็มีความสำคัญมากเช่นกัน เพื่อที่จะช่วยผู้ประกอบการให้สามารถพึ่งพาตนเองได้ สามารถรับมือกับปัญหาเศรษฐกิจที่จะเกิดขึ้นในระยะยาว ถ้าหากธุรกิจเหล่านี้มีการพัฒนาไปในทางที่ดีก็จะช่วยให้เศรษฐกิจของประเทศเติบโตเช่นกัน

2) ส่วนวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างสมรรถนะในการปฏิบัติงาน และการยกระดับเศรษฐกิจชุมชนพบว่า ระหว่างสมรรถนะในการปฏิบัติงานกับการยกระดับเศรษฐกิจชุมชน พบว่า สมรรถนะในการปฏิบัติงานด้านทักษะ ด้านความรู้ ด้านโอกาส ด้านการจัดการ ด้านกลยุทธ์ และด้านความสัมพันธ์ มีความสัมพันธ์ต่อการยกระดับเศรษฐกิจชุมชนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยอธิบายได้ร้อยละ 51 ($R^2 = 0.518$) เมื่อพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์ความถดถอยมาตรฐาน (Standardized Coefficients Beta) สามารถอธิบายได้ว่าสมรรถนะในการปฏิบัติงานด้านความสัมพันธ์ มีอิทธิพลต่อการยกระดับเศรษฐกิจชุมชนมากที่สุด (0.384) รองลงมาคือ ด้านความรู้ (0.198) และด้านการจัดการ (0.175) ตามลำดับ จากข้อมูลแสดงให้เห็นว่าสมรรถนะในการปฏิบัติงานของสมาชิกกลุ่ม OTOP มีความสัมพันธ์กับการยกระดับเศรษฐกิจชุมชน ซึ่งถ้าหากสมาชิกได้รับการพัฒนาสมรรถนะให้เชี่ยวชาญในแต่ละด้านมากยิ่งขึ้น จะช่วยให้องค์กรเกิดการพัฒนา และส่งผลให้เศรษฐกิจของชุมชนเติบโตมากขึ้นด้วย ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ โชติรส สมพงษ์ และสาโรช เผือกบัวขาว (2562) ศึกษาเรื่อง รูปแบบการพัฒนาสมรรถนะผู้ประกอบการวิสาหกิจชุมชน ในจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ผลการวิจัยพบว่า (1) สมรรถนะของผู้ประกอบการกลุ่มวิสาหกิจชุมชนโดยรวมอยู่ในระดับมาก รายด้านที่มี

ค่าเฉลี่ยมากที่สุด ได้แก่ ด้านแรงจูงใจ ด้านบุคลิกประจำตัว ด้านความรู้ ด้านความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเอง และด้านทักษะ ตามลำดับ (2) ความสำเร็จของผู้ประกอบการ โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง รายด้านที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ได้แก่ ด้านความแกร่งในการแข่งขัน ด้านความเชื่อมั่นตัวเอง และด้านการรักษาความก้าวหน้าตามลำดับ (3) สมรรถนะผู้ประกอบการวิสาหกิจชุมชนมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับความสำเร็จของผู้ประกอบการวิสาหกิจชุมชนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

สรุปองค์ความรู้

ข้อมูลเกี่ยวกับสมรรถนะในการปฏิบัติงานของผู้ประกอบการ และสมาชิกในกลุ่ม OTOP

ตารางที่ 1 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของสมรรถนะในการปฏิบัติงาน

สมรรถนะในการปฏิบัติงาน	ค่าเฉลี่ย	S.D.	ระดับความสำคัญ
1. สมรรถนะในการปฏิบัติงาน: ด้านทักษะ	4.800	1.080	ความสำคัญระดับสูง
2. สมรรถนะในการปฏิบัติงาน: ด้านความรู้	4.470	1.100	ความสำคัญระดับค่อนข้างสูง
3. สมรรถนะในการปฏิบัติงาน: ด้านโอกาส	4.160	1.300	ความสำคัญระดับค่อนข้างสูง
4. สมรรถนะในการปฏิบัติงาน: ด้านการจัดการ	4.850	0.820	ความสำคัญระดับสูง
5. สมรรถนะในการปฏิบัติงาน: ด้านเชิงกลยุทธ์	4.940	0.820	ความสำคัญระดับสูง
6. สมรรถนะในการปฏิบัติงาน: ด้านความสัมพันธ์	5.190	0.770	ความสำคัญระดับสูง
รวม	4.730	0.980	ความสำคัญระดับสูง

ข้อมูลในตารางพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับสมรรถนะในการปฏิบัติงานด้านความสัมพันธ์ในระดับความสำคัญสูง (5.190) รองลงมาคือ สมรรถนะในการปฏิบัติงานด้านเชิงกลยุทธ์ (4.940) และสมรรถนะในการปฏิบัติงานด้านการจัดการ (4.850) ตามลำดับ

ข้อมูลเกี่ยวกับการยกระดับเศรษฐกิจชุมชน

ตารางที่ 2 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของการยกระดับเศรษฐกิจชุมชน

การยกระดับเศรษฐกิจชุมชน	ค่าเฉลี่ย	S.D.	ระดับความสำคัญ
1. การยกระดับเศรษฐกิจชุมชน: ด้านระบบการเงิน	4.780	0.860	ความสำคัญระดับสูง
2. การยกระดับเศรษฐกิจ			

ชุมชน: ด้านการพัฒนา อาชีพและรายได้	4.980	0.750	ความสำคัญระดับสูง
3. การยกระดับเศรษฐกิจ ชุมชน: ด้านการสร้าง สวัสดิการ	4.720	0.970	ความสำคัญระดับสูง
4. การยกระดับเศรษฐกิจ ชุมชน: ด้านการอนุรักษ์ ทรัพยากรและสิ่งแวดล้อม	4.670	0.970	ความสำคัญระดับสูง
รวม	4.780	0.880	ความสำคัญระดับสูง

ข้อมูลในตารางพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับการยกระดับเศรษฐกิจชุมชนด้านการพัฒนาอาชีพและรายได้มีความสำคัญระดับสูง (4.980) รองลงมาคือ ด้านระบบการเงิน (4.780) และด้านการสร้างสวัสดิการ (4.720) ตามลำดับ

การทดสอบสมมติฐาน

ตารางที่ 3 การวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression Analysis) ระหว่างสมรรถนะในการปฏิบัติงานของสมาชิกกลุ่มสินค้า OTOP กับการยกระดับเศรษฐกิจชุมชน

Predictors	Standardized Coefficients	Multicollinearity Results	
	Beta	Tolerance	VIF
ด้านทักษะ	0.053	0.459	2.179
ด้านความรู้	0.198	0.295	3.392
ด้านโอกาส	0.055	0.289	3.457
ด้านการจัดการ	0.175	0.310	3.223
ด้านกลยุทธ์	0.025	0.420	2.383
ด้านความสัมพันธ์	0.384	0.438	2.284
R = 0.179 ^a R ² = 0.518 Adj.R ² = 0.494 F = 21.99 Sig. = <0.001			

a. Dependent Variable: การยกระดับเศรษฐกิจชุมชน

b. ข้อมูลในตารางพบว่า ผลการวิเคราะห์ Tolerance และ VIF อยู่ในระดับที่ไม่พบปัญหา Multicollinearity โดยค่า Tolerance เข้าใกล้ 1 และ VIF ไม่เกิน 10 (Zumitzavan & Kantavong, 2018)

จากการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression Analysis) ระหว่างสมรรถนะในการปฏิบัติงานของสมาชิกกลุ่มสินค้า OTOP กับการยกระดับเศรษฐกิจชุมชน โดยวิธีเอนเทอร์ (Enter) พบว่า Sig. = <0.001 ซึ่งมีค่าน้อยกว่าค่านัยสำคัญทางสถิติที่กำหนดไว้ ($\alpha = 0.05$) แสดงว่า สมรรถนะในการปฏิบัติงานของสมาชิกกลุ่มสินค้า OTOP สามารถทำนายระดับการยกระดับเศรษฐกิจชุมชนได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยอธิบายได้ร้อยละ 51 ($R^2 = 0.518$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า สมรรถนะในการปฏิบัติงานด้านทักษะมีค่า Beta = 0.053 สมรรถนะในการปฏิบัติงานด้านความรู้มีค่า Beta = 0.198 สมรรถนะในการปฏิบัติงานด้านความรู้ มีผล 0.198 สมรรถนะในการปฏิบัติงานด้านโอกาสมีค่า Beta = 0.055 สมรรถนะในการปฏิบัติงานด้านโอกาส มีผล 0.055 สมรรถนะในการปฏิบัติงานด้านการจัดการมีค่า Beta = 0.175 สมรรถนะในการปฏิบัติงานด้านการจัดการ มีผล 0.175 สมรรถนะในการปฏิบัติงานด้านกลยุทธ์มีค่า Beta = 0.025 แสดงว่า สมรรถนะในการปฏิบัติงานด้านความสัมพันธ์มีค่า Beta = 0.384 กล่าวคือเมื่อระดับปัจจัยเปลี่ยนไป 1 หน่วย สมรรถนะในการปฏิบัติงานก็เปลี่ยนแปลงไปตามค่า Beta

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

ปัจจุบันประเทศไทยกลายเป็นสังคมทุนนิยมมากขึ้น ซึ่งกิจกรรมทางสังคมเน้นแสวงหาผลประโยชน์ และประชาชนเกิดการแข่งขันกันในทุก ๆ ด้าน ทำให้เกิดความเหลื่อมล้ำทางสังคมขึ้น ไม่ว่าจะเป็นด้านการศึกษา ด้านการเข้าถึงเทคโนโลยีสมัยใหม่ และการจ้างงาน ดังนั้นการสร้างกลุ่ม OTOP ที่มี การดำเนินกิจการโดยคนในชุมชนและให้ความร่วมมือโดยองค์กรของรัฐในท้องถิ่นนั้น ๆ สามารถช่วยให้คนในชุมชนมีงานทำมากขึ้น เกิดการกระจายรายได้ เศรษฐกิจชุมชนเติบโตขึ้น และช่วยลดความเหลื่อมล้ำในด้านต่าง ๆ ลงได้ ซึ่งการดำเนินกิจการกลุ่ม OTOP นี้ สมาชิกในกลุ่มควรจะได้รับ การสนับสนุนในด้านต่าง ๆ จากองค์กรภาครัฐ เพื่อให้เกิดการพัฒนาขึ้นแก่ตัวบุคคล และการดำเนินงานประสบผลสำเร็จ

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณซึ่งสามารถเก็บข้อมูลได้เพียงบางส่วนเท่านั้น ควรมีการศึกษาโดยใช้วิธีการวิจัยเชิงคุณภาพเพิ่มเติม เพื่อให้ได้ข้อมูลที่หลากหลายและลุ่มลึกมากยิ่งขึ้น เช่น ความรู้สึก ความคิด และทัศนคติเชิงลึกเกี่ยวกับการอธิบายสมรรถนะในการปฏิบัติงานของตนเองในแต่ละด้าน และการส่งเสริมเศรษฐกิจชุมชน เพื่อนำข้อมูลเหล่านี้ช่วยพัฒนาสมรรถนะการปฏิบัติงานของสมาชิกต่อไป

ควรศึกษาเกี่ยวกับนโยบายแนวทางการยกระดับเศรษฐกิจชุมชนจากหน่วยงานภาครัฐและหน่วยงานท้องถิ่นที่เกี่ยวข้อง โดยการไปสัมภาษณ์หรือให้ตอบแบบสอบถามกับผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องทั้งด้านการกำหนดนโยบาย และผู้ที่นำนโยบายไปปฏิบัติ เพื่อเป็นทิศทางในการยกระดับเศรษฐกิจชุมชนให้แก่ประชาชนในพื้นที่ และมีการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การยกระดับเศรษฐกิจชุมชนอย่างชัดเจนในแต่ละปี เพื่อให้เกิดการพัฒนาและปรับปรุงด้านที่มีผลสัมฤทธิ์ต่ำให้ดียิ่งขึ้น

References

- Bolarinwa, O. A. (2015). Principles and methods of validity and reliability testing of questionnaires used in social and health science research. *Nigerian postgraduate medical journal*, 22(4), 195-201.
- Jindarat A, Tempthoemphoon S.. (2023). A Policy Analysis of Developing and Strengthening Thailand's Local Economy Through the One-Tambon-One-Product Project (OTOP). *Journal of Humanities and Social Sciences Thonburi University*, 170-183.
- Chatchanok Tachavanich. (2018). Factors affecting the success of community enterprises in Thailand. *Journal of Marketing and Management*, 5(1), 93-116.
- Community Development Department. (2023). *Report on sales results of products under the One Tambon One Product Project, Fiscal Year 2023, Nong Bua Lamphu Province*. Retrieved from logi.cdd.go.th: https://logi.cdd.go.th/otop/cdd_report/
- Community Organization Development Institute. (2020). Guidelines for supporting the operations of economic system development and community capital (เล่มที่ 1). Bangkok: Community Organization Development Institute.
- Kanjanaklod, W. (2021). A Study of Competencies of Community Enterprise(OTOP) in Chang Klang District Nakhon Si Thammarat. *UMT Poly Journal*, 18(1), 41-56.
- Krobbuaban W., Inwang K.. (2019). THE EFFECT OF ENTREPRENEURIAL COMPETENCY AND ENTREPRENEURIAL ORIENTATION MODEL ON THE SUCCESS OF ORGANIC AGRICULTURE BUSINESS. *Panyapiwat Journal*, 11(1), 113-125.
- Man, T., Lau, T. & Chan, K. (2002). The Competitiveness of Small and Medium Enterprises: A Conceptualization with Focus on Entrepreneurial Competencies. *Journal of Business Venturing*, 17(2), 123-142.
- Michie, J., & Zumitzavan, V. (2016). The impact of 'learning'and 'leadership'management styles on organizational outcomes: a study of tyre firms in Thailand. In *Leadership in the Asia- Pacific* (pp. 165-188). Routledge.
- Office of the Civil Service Commission. (2010). *Manual for determining competencies in the civil service: Core competencies manual*. Bangkok: Prachumchang.
- Office of the National Digital Economy and Society Commission. (2022). *Survey results of the Thailand Digital Outlook Project for 2022*. Retrieved January 12, 2024, from [onde.go.th:https://www.onde.go.th/view/1/%E0%B8%A3%E0%B8%B2%E0%B8%A2%E0%B8%A5](https://www.onde.go.th/view/1/%E0%B8%A3%E0%B8%B2%E0%B8%A2%E0%B8%A5)

- Office of the National Economic and Social Development Board. (2021). *Project for the development of statistical data systems and indicators for use in national administration according to the national strategy, Issue 16: Grassroots Economy*. Retrieved January 16, 2024, from nscr.nesdc.go.th: <http://nscr.nesdc.go.th/wp-content/uploads/2021/12>
- Ogunlana, F., (2018). The role of entrepreneurship as the driver of economic growth. Centria university of applied sciences business management. From https://www.theseus.fi/bitstream/handle/10024/144309/Ogunlana%20_Folarin.pdf?sequence=1&isAllowed=y
- Phueakbuakhao, C. S. (2020). MODEL FOR DEVELOPING COMPETENCY OF COMMUNITY ENTERPRISE ENTREPRENEURS IN PRACHUAP KHIRI KHAN PROVINCE. *Academic Journal Phranakhon Rajabhat University*, 11(1), 310-327.
- Sampantharat A.. (2023). Unveiling the vision of 'Arsit Sampantharat' the new Director-General of the Community Development Department, emphasizing grassroots economy, creating strong and sustainable communities. Retrieved January 12, 2024, from prachachat.net: <https://www.prachachat.net/public-relations/news-1116827>
- Sukprem K.. (2022). Quality of life, happiness in work and organizational commitment of Department of Health personnel. Bangkok: Human Resource Development Group Department of Health Staff Division.
- The Government Public Relations Department. (2024). *Meanig of Local Economic*. Retrieved from prd.go.th: <https://www.prd.go.th/th/content/category/detail/id/31/iid/252871>
- Turatanmanon P., Yodwisitsak K.. (2022). THEEFFECT OF BUSINESS FACTORS, ENTREPRENEURCHARACTERISTICS AND COMPETITIVE STRATEGIES ON THE SUCCESS OFON-LINEBAKERY BUSINESS. *Srinakharinwirot Business Journal*, 13(1), 16-31.

